

gen til på basis af ungdomsarbejdsløshedsloven at etablere kursus for unge under 18 år har kun været anvendt undtagelsesvis (afholdelse af husgerningskursus for 14-18-årige piger). Også fremover tænkes denne lovs bestemmelser om kursus kun undtagelsesvis anvendt til fordel for unge under 18 år, idet regeringen med kommissionen må være enig i, at det vil være hensigtsmæssigt principielt at samle uddannelsen af de 15-18 årige unge inden for rammerne af loven om ungdomsundervisning m. v., der er forelagt til revision samtidig med nærværende lov. Når der alligevel ikke er foreslået indsat en udtrykkelig bestemmelse om denne fordeling af aldersgrupperne mellem de to loves områder, skyldes det hensynet til bestemmelsen i § 3, stk. 2, i forslaget til lov om uddannelse af ikke-faglærte arbejdere. I denne bestemmelse er givet udtryk for den fornævnte principielle retningslinie, men det bemærkes derefter, at hvor et brancheudvalg ønsker at iværksætte en særlig branchebetonet uddannelse for 16-18 årige, og det viser sig, at uddannelsen ikke kan gennemføres inden for rammerne af loven om ungdomsundervisning m. v., kan uddannelsesrådet dog godkende, at uddannelsesforanstaltninger iværksættes efter reglerne i uddannelsesloven. Man finder, at det i disse særlige tilfælde også bør være muligt at tillæggelægge en særlig branchebetonet uddannelse for 16-18 årige inden for nærværende lovs system.

Til § 12.

Bestemmelsen må ses i sammenhæng med § 5, stk. 4, i forslaget til lov om erhvervs-mæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere, hvorefter brancheudvalgene skal drage omsorg for, at der i overensstemmelse med en af uddannelsesrådet udarbejdet formular udfærdiges kursusbeviser, hvorved der gives dækkende udtryk for den uddannelse, der er gennemgået i den ene eller den anden form.

Til § 13.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den gældende lovs § 4, stk. 8, med den ændring, at bestemmelsen om retsvirkningerne af vægring ved at efterkomme henvisning — fortabelse af ret til arbejdsløshedsunderstøttelse og til offentlig hjælp — er foreslået udvidet til også at gælde ved henvisning til kursus, herunder også kursus der iværksættes efter den foreslåede uddannelseslov. Der er samtidig hermed fremsat forslag om hertil svarende tilføjelser til arbejdsløshedslovens § 17.

Som anført i de indledende bemærkninger må forslaget ses i sammenhæng med lovforslagets § 10, hvorefter der sikres deltagere i dagkursus et

eksistensgrundlag i form af en godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmuligheder. Det har været nøje overvejet, hvorvidt en henvisningsbestemmelse som den foreslåede harmonerer med den af Den internationale Arbejdskonference i 1952 vedtagne konvention (nr. 102) om minimumsnormer for social tryghed, ratificeret af Danmark den 22. juli 1955, jfr. udenrigsministeriets bekendtgørelse af 2. februar 1958. Dette spørgsmål findes at kunne besvares bekræftende, *dels* under hensyn til principperne i og ordlyden af konventionens art. 69, *dels* ud fra det synspunkt, at det må opfattes som en rimelig forudsætning for samfundets betydelige bidrag til arbejdsløshedsforsikringen, at den enkelte unge arbejdsløshedsforsikrede ikke alene bidrager ved sit kontingent, men også bidrager til at undgå, at forsikringsbegivenheden (arbejdsløshedssituationer) opstår eller forlænges; dette kan han gøre ved at deltage i en efter hans forhold og forudsætninger afpasset uddannelse, der kan anvises ham af den offentlige arbejdsanvisning.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 svarer til den gældende lovs § 4, stk. 10 og 9.

Til § 14.

Bestemmelsen afløser § 7, stk. 2, i den gældende lov. Da det anvisningskontor, der foretager henvisningen, ofte kun vil have et begrænset kendskab til deltagerne, har man i forslaget søgt at tydeliggøre, at det i første række må påhvile foranstaltningens ledelse at søge at fremskaffe arbejde til deltagerne. Herfor taler også hensynet til, at der ikke sker afbrydelse af opholdet på et tidspunkt, hvor eleven deltager i særlige kursus.

Til § 15.

Bestemmelsen i stk. 1 træder i stedet for den gældende lovs § 4, stk. 7, § 5, stk. 1, 2. pkt. og § 6, stk. 8, og tager sigte på fastsættelse af vilkårene for andre foranstaltninger end de i kap. II og III omhandlede. Bestemmelsen i stk. 2 svarer til den gældende lovs § 10.

Til § 16.

Bestemmelsen i stk. 1 er enslydende med den gældende lovs § 9, stk. 1.

Efter den gældende lovs § 9, stk. 2, påhviler det kommuner, hvorfra der henvises unge arbejdsløse til en arbejdsteknisk ungdomsskole eller til et ungdomsarbejde, at bidrage med 2 kr. pr. elevdag. Man finder det rimeligt, at kommunerne fortsat yder bidrag til foranstaltningerne efter denne lov — ikke sjældent vil foranstaltningerne medføre direkte besparelser for kommunerne i de sociale udgifter —